

21- EDO EUSKADIRAKO IDEIAK. UDALEN KOPURUA ETA EGINKIZUNA ARRAZIONALIZATZEA

Posted on 12/09/2012 by Naider

Eusko Jaurlaritzaren ostean, Beharbada, gizartea hobekien egituratzen duen eta herritarren ongizatea eta errealizazio pertsonal eta kolektiboa hobetzen hobekien laguntzen duen bigarren erakundea edo bigarren eremu instituzionala izango dira, zalantzarik gabe, gure hiri eta herrien kudeaketa zuzentzen duten udalak, pertsonalak non dauden espazio gisa. eta herritarren betetze kolektiboa eraginkor bihurtzen da.

Gizarteak ezin hobeto ulertzen du, edo behintzat intuitzen du bere funtzioa eta, oro har, bere existentzia beharrezkotzat eta baliagarritzat jotzen da bere hurbiltasunagatik, bere ekintzen ukigarritasunagatik eta ia herritar guztiek jatorriko hiriekin duten lotura emozionalagatik. bizilekua eta udala bere ordezkaritza handiena da.

Hori esanda, botere-esleipen arrazionalaren eta eraginkorren ikuspuntutik, zenbait datu interesgarri daude hausnartzeko.

Alde batetik, dauden udalerrien aparteko kopurua. Euskal Herrian 250 udal daude bi milioi eta ehun mila biztanle pasatxoko komunitate batean. 10.000 biztanle baino gehiago dituzten 40 udalerriek 1,7 milioi herritar biltzen dituzte, beraz, gainerako 210 udalerriek 2.000 biztanle besterik ez dituzte hartzen batez beste. Tamaina eskas horrek oso zaila egiten du herritarrei zerbitzu publikoak modu eraginkorrean eskaintzea, udalek ez dutelako arrazoizko prezioetan eraginkortasunez hornitzeko beharrezkoa den gutxieneko masa kritikoa. Diputazioak hemen sortzen dira udalerri baten berezko atribuzio batzuen eragile exekutatzailerik gisa eta, era berean, zenbait udalen arteko udal kudeaketa baterako formulak zerbitzu jakin batzuk batera emateko.

Eraitza: ahalmenak dituzten ehunka nano-udaletxe, kasu askotan, udal-jarduera eraginkorrerako mugatuak, batez ere azken urteotan asko oinarritu diren finantzaketa-ereduari eragiten dion egiturazko krisi garaian. Gure inguruko herrialde aurreratuetan, azken hamarkadetan biztanleria muga baxuagoak praktikan jarri dira udalak osatzerakoan, masa kritikoa legeak ezarri dadin.

Badirudi logika hutsak laguntzen digula intuitzen zaila dela bermatzea, gurea bezain herrialde eskas batean, udalek gaitasun tekniko bikainak eskain ditzaketela 251 udal horietako bakoitzari eta, gainera, oso zaila dela nahikoa izatea. kapital politikoa alkate eta zinegotzien ehunka postu estaltzeko, euren udalerrien destinoak zuzentzeko beharrezkoak diren gaitasun, adimen eta esperientziarekin.

Bigarrenik, herrialde honen lurralde egiturak prozesu arrazionalagoetan aurrera egiteko aukerari buruzko hausnarketa gonbidatzen du eta, gainera, bere errealitate sozial eta urbanoarekin bat etorriz. Herrialde ikaragarri hiritar eta urbanizatu batean (batzuek Euskal Hiria edo Euskal Hiria deitzen diotenak) badaude egiazko metropoliak osatzen dituzten esparruak, sarritan gai ez diren nano-udalerrien batura baten aurrean eraginkortasunez kudeatzen dituen inolako erreferentzia instituzionalrik gabeko benetako metropoliak osatzen dituztenak. beren errealitateak larrituta... Kasu honetan, ez bere tamaina txikiagoagatik, batzuek bakarrik aurre egiteko zailak diren desarrollismotik eratorritako hiri-malformazioak dituztelako oraindik. Beste batzuek beren udalerriaren mugen barruan kontzentratzen dituzte hiri handietan ohikoak diren gizarte-bazterkeria-arazo izugarriak, eta kudeaketa zaila da berriro ere horretarako nahikoa ez diren udalerrietatik. Bikoizketak, kexa konparatiboak eta hiri bereko udalerri baten eta bestearen arteko itxurazko aldeak azaleratzen dira egiten den gogoeta gutxieneko serioaren aurretik.

Beharbada, bere tamainagatik, kasurik paradigmaticoa Bilbo Handiarena da (900.000 biztanletik gorako ibaiaren inguruan hiri-continuum batekin) mundu mailako metropoli-gune batekin eta bizi-kalitate pribilegiatua duten bizitegi-barruti eta udalerri batzuekin. Hirigintza-, dotazio- eta zerbitzu-gabezia nabarmenak dituzten auzo eta udalerriekin batera elkarbizitzen dutenak.

Donostialdeak (herrialdeko bigarren metropolia garrantzi ekonomikoan eta populazioan, 325.000 biztanle gutxi gorabehera), udalerri batzuen eta besteen artean desberdintasun sozio-hiriko garrantzitsuak ere aurkezten ditu, guztiak ia logika guztietatik urrun dauden muga extemporaleek bereizitako hiri-errealitate beraren parte izanik.

Baina badira jarraitutasun irtenbiderik gabeko beste urbanizatu batzuk ere, nahiz eta gizarte, ekonomia eta hiri-ikuspegitik konfigurazioan askoz homogeneoagoak diren arren (irakurri Deba Goiena eskualdea edo baita Goierri edo Tolosaldea ere), beren Udalerri txiki eta ertainen inguruko instituzio-zatiketak proiektzio handia galtzen du, ez dute gaitasun nahikorik bateratu erronkei aurre egiteko eta askotan ez dute lortzen bereizita hornitzea, ekipamendu eta dotazio publikoez hornitzea lortuko lituzkete. errealitate instituzional bakarra.

Hori guztia esanda, baliteke udalak entitate handiagoetan sartzea aukera bakarra ez izatea, baina, nolanahi ere, oso serio baloratu beharrekoa da, inguratzen dituen eraginkortasunaren eta arrazionaltasunaren abantailengatik.

There are no comments yet.